



FRÅGOR FÖR DAGEN

Om kontroll av farmaceutiska preparat och narkotika

I maj 1965 höll WHO i Genève sin 18:de generalförsamling. Generaldirektören påtalade härvid bl. a. den otillfredsställande situation som råder beträffande kontrollen av vissa farmaceutiska preparat som går i den internationella marknaden. Många länder har ingen farmaceutisk industri utan importerar alla mediciner och saknar därtill möjligheter att kontrollera deras identitet renhet, styrka, sterilitet o. s. v. Bland de förslag till åtgärder som ansågs särskilt nödvändiga framhölls regelmässiga inspektioner av läkemedelsfabrikerna med kvalitetskontroll på varje stadium av tillverkningen samt undersökning av sammansättning och kvalitet i ett nationellt kontrolllaboratorium eller i privata laboratorier med offentlig licens. Slutligen bör krävas tillräckliga uppgifter från producenten rörande det försålda läkemedlet så att mottagarens kontroll kan genomföras effektivt.

Det bör påpekas att vi i Sverige har fullt tillfredsställande garantier för att dessa grundläggande villkor för kontroll uppfylles. Generaldirektören i WHO anmodades att fortsätta med hjälp till medlemsstaterna att utveckla sina laboratorieresurser så att accepterade principer för kvalitetskontrollen kan uppfyllas.

För narkotikahandeln gäller en

internationell överenskommelse som börjat fungera i slutet av år 1964. Som svensk delegat i WHO-församlingen framhöll generaldirektör Arthur Engel att man under det sista årtiondet kunnat konstatera att missbruket av vissa drogtyper icke täcktes genom den internationella narkotikakontrollen. Missbruket har tilltagit mycket främst bland yngre människor. Han konstaterade att de svenska kontrollåtgärderna visat sig otillräckliga emedan många preparat som fordrar recept i Sverige kan köpas fritt i andra länder. En betydande illegal införsel av många vanebildande preparat har därför kunnat konstateras i Sverige. Det föreligger därför ett behov, säger doktor Engel, att omedelbara åtgärder vidtas för internationell kontroll även av amfetaminer (Preludin) och barbiturater, (sömnmedel), liksom av en del andra stimulantia och lugnande medel.

En del delegater tvivlade på möjligheten att företa internationella åtgärder för att kontrollera dessa preparat som ifråga om narkotiska medel. Generalförsamlingen uppdrog emellertid åt generaldirektören att studera framförda synpunkter. Medlemsstaterna rekommenderades att, om de ej redan gjort det, i större utsträckning föreskriva recept-begränsning på sådana kända sedativa och stimulantia som orsakar missbruk i större utsträckning. Nyligen meddelades i amerikanska tidskrifter att staten New York beslutat införa recepttvång på de vanliga sömnmedlen.

Oroligt inom handikapporganisationerna

Det finns en försvarlig mängd äldre och nyare organisationer för handikappade av alla slag. De Vanföras Riksförbund (DVR) har under våren och sommaren gjort anspråk på att ta ledningen som central organisation för alla handi-

kappade och till sist beslutat ändra sitt namn till de handikappades riksförbund. Detta har skett under en skur av protester från en rad övriga handikapporganisationer. Generaldirektör Rickard Sterner som är ordförande i "Handikapporganisationernas centralkommitté" och dessutom i ett nytt statligt råd för de handikappade, "Statens handikappråd", har i Dagens Nyheter gått tillrätta med DVR:s maktkamp. Han answer att DVR-ledningen gjort sig själv orättvisa genom att reta de övriga handikappgrupperna emot sig. På sitt eget område, de rörelsehindrades, har DVR utträttat ofantligt mycket gott, säger Sterner. Därför borde man kunna ta avstånd från en fåfång maktkamp som bara kan skada de viktigaste gemensamma intressena. Icke förtty ändrade DVR sitt namn. Det beräknas att 9 riksförbund i Centralkommittén har 75.000 medlemmar, DVR beräknas ha 25.000 och skulle alltså genom namnändringen vilja vinna 50.000 till! Striden går alltså vidare.

SVCK ändrar namn

Vid svenska vanförevårdens centralkommittés årsmöte i maj 1965 beslutades att organisationens namn skulle ändras till Svenska Centralkommittén för Rehabilitering, SVCR. Det nya namnet togs i bruk från den 1 juli 1965. Namnändringen har sin naturliga förklaring i det att SVCK omvandlats så att även andra organisationer än de rörelsehindrades kan vinna medlemskap. SVCR står alltså numera öppet för enskilda organisationer och institutioner som arbetar inom rehabiliteringsområdet. För närvarande ingår 11 sådana i SVCR. Som tidigare meddelats ingår i styrelsen för densamma även representanter för Kungl. Maj:t samt för Svenska landstingsförbundet och Svenska stadsförbundet.